

CÓ NHỮNG ...VẦN THƠ

-30-

THÁNG HẠ

Buổi học cuối môi cười nhưng mắt khóc
Hồn rơi theo lá phượng rụng sân trường
Các em về với nắng vàng trên tóc
Vội ve sầu cất tiếng hát bi thương

Từ hôm đó bay đi muôn vạn ngả
Trời quê hương có mỗi cánh ngàn chim
Lòng các em có xanh màu lá mạ
Và lời thầy còn vang dội trong tim?

Những âm vang của giờ chơi giờ học
Đã chìm theo cùng tiếng trống tan trường
Những tin yêu thầy gieo giờ đã mọc
Hay cũng tàn theo khói lửa quê hương?

Khi trở lại với nỗi buồn tháng hạ
Lối xưa giờ hoa phượng nở rưng rưng
Tình nghĩa đó đã phai tàn như lá
Các em còn lưu luyến chút gì không?

NĂM THÁNG MÙ SƯƠNG

Rồi các em mỗi người đi mỗi ngả
Mang vào đời thêm nhiều nỗi cô đơn
Thầy đứng đó từ đầu thu - cuối hạ
Mỗi mắt nhìn sách vở cũ tang thương.

Rồi những mùa thu - mùa thu lá rụng
Thầy băng khuâng trong từng buổi tựu trường
Một ngày kia quê hương ngừng tiếng súng
Còn em nào trở lại tụ muôn phương?

Hay tất cả sẽ cùng nhau nằm xuống
Sẽ cùng nhau thành tiếng núi lời sông
Thầy đứng đó nghe tâm hồn biển động
Những buồn thương như sóng cả mênh mông

Thầy đứng đó giữa cuộc-đời-góc-cạnh
Nhớ ngày xưa hoa-bướm-lạ-thiên đường
Thương các em chưa đầy lông đầy cánh
Bay vào đời trong năm- tháng mù sương

TRONG NẮNG HẠ BUỒN

Ta về đứng giữa trường xưa
Các em yêu dấu cũng vừa ra đi
Còn trong nắng hạ những gì
Hỡi các em - loài chim đi đầu mùa

Ta về hồn bỗng già nua
Tìm trên sân cũ tuổi thơ ngọc ngà
Các em giờ đã phương xa
Mơ hồ trong nắng những tà áo bay

PHAN PHỤNG THẠCH